

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10806/2023
11.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Младен Васић, адвокат из ..., против туженог Града Враћа, чији је заступник Градско правобранилаштво из Враћа, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 1398/21 од 09.01.2023. године, у седници већа одржаној 11.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 1398/21 од 09.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 1398/21 од 09.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Враћу Гж 1398/21 од 09.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Враћу П 2519/20 од 10.05.2021. године, којом је обавезан тужени да исплати тужили на име заплењеног потраживања које тужила има према Здравственом центру Враће по закључку јавног извршитеља ИИ 133/19 од 27.02.2019. године и то: износ од 97.750,00 динара на име главног дуга, износ од 3.593,00 динара на име законске затезне камате на главни дуг од 31.10.2018. године до 27.02.2019. године, износ од 16.914,00 динара на име трошкова јавног извршитеља и износ од 7.936,99 динара на име трошкова насталих пред судом (став први изреке првостепене пресуде) и обавезан тужени да исплати тужили на име трошкова парничног поступка износ од 107.792,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате (став други изреке првостепене пресуде). Ставом другим изреке побијане другостепене пресуде, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о

изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите и одлуку о тужбеном захтеву.

Наиме, правноснажном пресудом обавезан је тужени да исплати тужиљи досуђене износе, уз закључак првостепеног суда да је тужиља претрпела штету услед поступања туженог, који је противно забрани из закључка о заплени потраживања од 27.02.2019. године, испунио свом повериоцу Здравственом центру Врање преостало потраживање у целости, 05.04.2019. године, после доношења закључка јавног извршитеља ИИ 133/19 од 27.02.2019. године, којим је забрањено дужнику извршног дужника да наведено потраживање измири извршном дужнику.

Сходно томе, нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, имајући у виду и да се због битне повреде одредаба парничног поступка посебна ревизија не може изјавити, с обзиром на то да битна повреда одредаба парничног поступка није прописана као разлог за изјављивање посебне ревизије чланом 404. став 1. ЗПП.

Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда (којом је одлучено у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате је поднета 22.05.2019. године. Вредност предмета спора износи 126.193,99 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић